

ת"פ 21637/06/22 - מדינת ישראל נגד עותמאן שכוכאני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21637-06-22 מדינת ישראל נ' שכוכאני(עציר)

לפני כבוד השופט שמאי בקר

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אסתי קופולביץ', תביעות ת"א

נגד

הנאשם עותמאן שכוכאני

ע"י ב"כ עו"ד נאסר אוס, סנגוריה ציבורית

גזר דין

העובדות

1. הנאשם עותמאן שכוכאני (להלן: הנאשם, או שכוכאני), הורשע על פי הודאתו בעובדות מושא שני כתבי אישום שונים. **כתב האישום הראשון:** בתיק זה, העיקרי, הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1982 (להלן: חוק הכניסה לישראל), הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), גניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413ב לחוק יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון (מעולם לא הוציא) לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) ובנהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תשל"ל-1970.

כתב אישום שני הוא תיק מצורף מבית משפט השלום בכפר סבא (ת"פ 30848-11-21, להלן: התיק המצורף) - במסגרתו הורשע הנאשם בביצוע עבירות של קשירת קשר לעשות פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק, פריצה לרכב לפי סעיף 413א רישא לחוק, ניסיון גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק יחד עם סעיף 25 לאותו החוק, ובעבירה של פריצה לרכב לפי סעיף 413א רישא לחוק; כמו כן הורשע הנאשם בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי ונהיגה ללא רישיון (מעולם לא הוציא) לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

2. על פי עובדות **כתב האישום המצורף** (הוא הראשון בזמן), **באישום הראשון**, עובר ליום 4.11.2021 קשר

הנאשם, שלא החזיק באישורי כניסה, שהייה או תעסוקה בישראל, קשר עם אחד, אשרף עטאיה (להלן: אשרף), לגנוב רכב. בהמשך לכך, ביום 4.11.2021 בין השעות 02:30 עד 04:14 לפנות בוקר (בשעה שאינה ידועה), בכפר סבא, התפרצו הנאשם ואשרף לרכב; הם ניפצו את חלונו השמאלי, והנאשם נכנס אליו ונהג בו "תוך שהוא חולף בשעה 04:26 את מעבר חוצה שומרון ממדינת ישראל אל האזור, עד אשר נעצר על ידי שוטרים במחסום".

האישום השלישי[1] מתאר כי יום קודם לכן, הוא יום 3.11.2021, התפרץ הנאשם לרכב נוסף בעיר כפר סבא, בשעה 04:26. הנאשם החדיר חפץ חד למסגרת החלון (משולש) השמאלי אחורי של הרכב, פתח את מכסה המנוע, הוציא שוב מתוכו, וניסה לגנוב את הרכב, ללא הצלחה. מאוחר יותר, בהמשך, כך על פי כתב האישום, הבחין המתלונן (בעל הרכב) שרכבו לא מניע, ידית ההילוכים תקועה, ותא הכפפות פתוח.

3. **כתב האישום בתיק הנוכחי** סיפר כי ביום 21.11.2021 שוחרר הנאשם ממעצר, בהחלטת בית המשפט, בתנאים מגבילים שכללו ערבויות כספיות, וכן נאסר עליו להיכנס לישראל, למעט לדיונים בבית המשפט, ועל פי הזמנה כדין.

חרף קביעת בית המשפט - נכנס הנאשם לישראל ביום 1.6.2022, יחד עם שניים אחרים גנב רכב נוסף. הנאשם והאחרים הגיעו, במועד האמור, בשעה 02:35 אל העיר יהוד, שם הכניס הנאשם חפץ חד למסגרת חלון (משולש) ימני אחורי של הרכב, ניפץ אותו, והניע את הרכב. בהמשך, נעצר הנאשם במחסום רנתיס, "כשהוא נוהג ברכב במהירות גבוהה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח".

4. ביום 15.1.2023 הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון בשני כתבי האישום, שתוקנו, והורשע בעבירות כמפורט לעיל; הסכמה בין הצדדים ביחס לעונש - אין.

5. התביעה בטיעוניה לעונש ביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל כתב אישום בו הורשע הנאשם; בתיק הנוכחי טענה כי המתחם נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 28 חודשים, בתיק המצורף טענה כי המתחם נע בין 24 חודשי מאסר בפועל, ועד 36 חודשים. התביעה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם כך שייגזר עליו מאסר של 36 חודשים, מאסר מותנה על "כל עבירות רכוש וכן עבירות בהן הודה", פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

התובעת עמדה בטיעוניה לעונש על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם, שהם שמירה על שלום הציבור ועל רכושו, על חיי אדם במרחב הציבורי, הגנה על משתמשי הדרך, וזכותה של מדינת ישראל להחליט מי יבוא בשעריה. המאשימה עמדה על כך שאת העבירות בתיק הנוכחי ביצע הנאשם לאחר ששוחרר בתנאים מגבילים על ידי בית המשפט, נוכח העבירות בתיק המצורף. התביעה עמדה עוד על העובדה שהעבירות בוצעו בשעת לילה, תוך נהיגה ללא רישיון נהיגה, עוד טענה התביעה, כי הגם שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, הוא עבר מספר עבירות זהות, התעלם מהוראות בית המשפט, ופעולותיו מלמדות על העדר מורא מפני

החוק.

התביעה הגישה פסיקה על מנת לתמוך בעתירתה ביחס למתחם העונש ההולם לשיטתה.

6. ההגנה מצידה ביקשה לקבוע כי כל העבירות בהן הורשע הנאשם מגלמות מתחם עונשי אחד, שתחתיתו הוא 14 חודשי מאסר בפועל, וביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

עו"ד אוס, הסנגור המלומד, טען כי "מבלי להקל ראש עסקינן בעבירות רכוש", והגיש פסיקה על מנת לתמוך בעתירתו העונשית. הסניגור טען כי הנאשם הוא צעיר, ללא עבר פלילי, הודה והביע חרטה על מעשיו, ועל כן יש למקמו בתחתית מתחם הענישה.

7. כך הנאשם בדברו האחרון:

"אני מצטער על מה שעשיתי.

אני הייתי גנוב בכלל אבא שלי לא יכול לעבוד, אני אחראי על האחים שלי, גם היית שבור עם הרגל שלי, יש לי פלטינה ברגל. הייתי צריך כסף וזהו".

דין והכרעה

8. ראשית נאמר, כי נוכח השיקולים שנקבעו במסגרת מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), יש לקבוע מתחם ענישה כולל, ביחס לכל העבירות בהן הורשע הנאשם; מדובר בפרשה עבריינית אחת, במסגרתה, בין היתר, גנב הנאשם, וניסה לגנוב, רכבים בשטח ישראל, תוך שהייה בלתי חוקית, לעיתים בעצמו, ובחלק מהפעמים תוך קשירת קשר ויחד עם מעורבים נוספים. פשיטא, איפוא, כי יש לקבוע מתחם עונשי אחד.

9. אכן, הערכים המוגנים שבהם פגע הנאשם במעשיו הם השמירה על שלומו ורכושו של הציבור, כמו גם זכותה של המדינה לקבוע ולברור את הבאים בשעריה; עוד נפגעה השמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי במובן הפרת התנאים המגבילים לפיהם שיחרר בית המשפט את שכוכאני.

10. הלכה פסוקה היא, כי הגם שעבירות גניבת רכב הן עבירות רכוש, הרי שהפגיעה שנגרמת לקורבנות ולציבור כתוצאה מביצוען היא קשה; ראו למשל את בש"פ 45/10 מסארווה נ' מדינת ישראל (8.1.2010) ביחס לנזק שנגרם כתוצאה מעבירות אלה (בהקשר של דיני מעצרים, אך קביעה זו יפה לענייננו, בשינויים המחויבים בלבד, אף ביחס לפן הענישה):

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוככמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב'מכה' הראשונה. **'פתאום קם אדם בבוקר ומוצא...'** **שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה.** חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. **מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה.** ודוק: אין בכוונתי להכניס בדלת האחורית את העילה של הרתעה מפני עבירות שהן 'מכת מדינה', עילה שהמחוקק השמיט מחוק המעצרים. אלא שהעבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן 'מתוככמות', הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הבטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה, בהאידנא, להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך".

11. אשר לחומרת העבירה של גניבת רכב, ראו את קביעת בית המשפט בע"פ 7163/13 **כסוואני נ' מדינת ישראל** (3.8.2014):

"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הבטחון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאות פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב. בנסיבות העניין שבפנינו עסקינן אף בפגיעה ישירה בפרנסתן של חברות השכרת הרכב מהן נגנבו הרכבים האמורים (ראו לדוגמה: ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006), בו נגנבה מלגזה). **בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו** (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); עניין אבו סבית, לעיל; רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011))."

12. אף במסגרת רע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** (14.3.2018) עמד בית המשפט העליון על חומרת העבירה דנא, וקבע כי מדובר ב"מכת מדינה", כך:

"לטעמי, צדקו הערכאות הקודמות כשאר סיווגו את העבירות שביצע המבקש **כעבירות בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהם לשלום הציבור והן בשל העובדה כי גניבת כלי רכב הפכה להיות 'מכת מדינה'.**"

כן ראו את קביעת בית המשפט העליון, עוד שנים אחורה, במסגרת בע"פ 11194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.5.2006):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה מהשורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה

לפני בדיוק עשור (פסק דין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית המשפט לעשות הוא לחזק את ידם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך^[2].

13. מידת הפגיעה בערכים המוגנים דלעיל במקרה דנא היא בינונית; הנאשם במעשיו הפר את החוק ברגל גסה, וסיכן את רכושם ושלומו של משתמשי הדרך והציבור; הוא נכנס לישראל בניגוד לחוק (והוסיף חטא על פשע - בכך שהפר צו של בית משפט בנדון), גנב רכבים ונהג בהם ללא רישיון. הסיבה היחידה בגינה לא הצליח הנאשם להעביר את הרכבים שגנב לשטחי האזור, היא עצירתו על ידי המשטרה במחסומים השונים. חומרה נוספת במעשיו של הנאשם גלומה בכך שהוא לא פעל לבדו: במסגרת התיק המצורף (אישום 1) הוא קשר קשר פלילי עם אחר על מנת לבצע את העבירה, ולגנוב רכב (ועובדות כתב האישום אכן סיפרו כי הם גנבו יחד את הרכב); כך גם בתיק הנוכחי, ביצע את העבירה בצוותא עם שניים אחרים.

כאמור, נסיבות ביצוע העבירה לימדו עוד כי הנאשם לא חדל ממעשיו הפליליים אף לאחר ששוחרר בתנאים מגבילים על ידי בית המשפט, לאחר שנעצר בגין אותן עבירות; נזכיר כי הנאשם גנב רכב ביום 3.11.2021 וגם ביום שלמחרת - 4.11.2021; על כן, הורה בית המשפט על שחרורו בתנאים שאסרו עליו להיכנס לישראל. עם זאת, לא רק שהנאשם נכנס לישראל (בניגוד לתנאים שהושתו עליו, ובניגוד לחוק), אלא שלאחר הסתננותו המשיך הוא לבצע עבירות, וביום 1.6.2022 גנב רכב נוסף, אף נהג בו ללא רישיון.

מעשיו של הנאשם פגעו לא רק ברכושו של הציבור, אלא גם סיכנו את שלומו; הנאשם נהג **במהירות** עם הרכב שגנב לכיוון מחסום רנתים (בתיק הנוכחי), וזאת כשאין לו רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא), וללא ביטוח. עוד נהג הנאשם ללא רישיון גם בתיק המצורף, ובשני המקרים עשה זאת באישון לילה (04:26 בתיק המצורף, 03:33 בתיק הנוכחי), ולמרחק שאיננו מבוטל (מלב העיר כפר סבא ועד חצי קילומטר לפני מחלף פדואל (כ-30 ק"מ) בתיק המצורף, ומהעיר יהוד עד מחסום רנתים בתיק הנוכחי (כ-20 ק"מ)). עם זאת, ראוי לציין, כי נהיגתו של הנאשם לא גרמה, בפועל, לנזק כלשהו, והוא לא ניסה להימלט משוטרים תוך סיכונם, ואף לא הפריעם או המרה את פיהם.

14. נקבע בפסיקה כי **"נהיגה ללא רישיון היא 'איום נע' על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו, ויאה לה ענישה של ממש**, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכבר כשל" (רע"פ 3149/11 **ראסם נ' מדינת ישראל** (15.5.2011); כמו כן נקבע כי **"נהיגה ללא רישיון נהיגה טומנת בחובה סיכונים רבים, בנוסף היא משקפת יחס של ביזוי החוק"** (רע"פ 2312/20 **מלקו נ' מדינת ישראל** (7.4.2020).

15. הצדדים הגישו פסיקה על מנת לתמוך בעתירתם ביחס למדיניות הענישה הנהוגה; ראיתי להתייחס לחלק ממנה, וכן לפסיקה נוספת, כמפורט להלן.

16. במסגרת ע"פ 2333/13 **סאלם נ' מדינת ישראל** (3.8.2014) דחה בית המשפט העליון ערעור המערער נגד גזר הדין שניתן בעניינו. המערער הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב, ובשתי עבירות של סיוע לגניבת רכב. בית

המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מארבע העבירות אותן ביצע המערער נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו 4 שנות מאסר בפועל (והפעיל מאסר מותנה שעמד לחובתו). בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע:

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות. במקרה שבפנינו אף קיימת פגיעה בקניין ובפרנסתן של חברות השכרת הרכבים מהן נגנבו הרכבים האמורים (להשוואה ראו לדוגמה עניין אבו סבית, לעיל)".

ובהמשך:

"לאור האמור לעיל, מתחם הענישה שנקבע, הנע בין 8 לבין 24 חודשי מאסר לכל אחת מארבע העבירות בהן הורשע המערער - הינו הולם לנוכח חומרת העבירה, נסיבותיה ומדיניות הענישה הנהוגה".

17. במסגרת ת"פ (ת"א) 34223-04-22 **מדינת ישראל נ' שוחה** (28.9.2022) הורשע הנאשם בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא, שלוש עבירות של פריצה לרכב והחזקת כלי פריצה, עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע וכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 38 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל בהתאם לנסיבותיו האישיות. בית המשפט המחוזי במסגרת עפ"ג (ת"א) 25306-11-22 **מדינת ישראל נ' שוחה** (13.12.2022) קיבל את ערעור המדינה נגד גזר הדין, בהסכמת הצדדים, והחמיר את עונשו ל-22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע "הצדדים קיבלו את המלצתנו, המשקפת בין היתר את **הצורך לנקוט במתחם ענישה מחמיר יותר** מזה שנקבע על ידי בית משפט השלום...".

18. במסגרת ת"פ (ת"א) 26814-04-22 **מדינת ישראל נ' אחלאווי** (2.8.2022) הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, כניסה לישראל שלא כחוק, ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל (הופעל בנוסף מאסר מותנה שעמד לחובתו, כך שהושת עליו בסופו של דבר עונש של 11 חודשי מאסר בפועל). בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה באופן חלקי בלבד (עפ"ג (ת"א) 38980-09-22 **מדינת ישראל נ' אחלאווי** (18.10.2022)). אמנם קבע בית המשפט המחוזי הנכבד כי - **"עונש המאסר בפועל הכולל שעל המערער לרצות בסופו של יום נוטה במידה מסוימת לכף קולא"**, אך באותה נשימה נקבע כי אינו מצדיק התערבות ערכאת הערעור; עם זאת, השית בית המשפט המחוזי רכיבים כספיים עונשיים על המשיב - קנס (בסך 1,000 ₪), ופיצוי (1,500 ₪).

19. במסגרת ת"פ (ת"א) 3388-03-22 **מדינת ישראל נ' נג'אר** (22.6.2022) הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב (אופנוע), ונהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר, בהתאם לנסיבותיו האישיות. בית המשפט המחוזי במסגרת עפ"ג (ת"א) 6192-09-22 **מדינת ישראל נ' נג'אר** (29.9.2022) קיבל את ערעור המדינה נגד גזר הדין, בהסכמת הצדדים, והשית על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע כי "**התוצאה העונשית שנקבעה על ידי בית משפט השלום מחייבת התערבות**".

20. במסגרת ת"פ (ראשל"צ) 40988-07-20 **מדינת ישראל נ' אסלים** (16.3.2021) הורשע הנאשם בכך שהיה מעורב בגניבתם של שלושה כלי רכב כאשר בשניים מהמקרים ביצע את העבירה המוגמרת ובאחד מהם סייע לאחר לגנוב את הרכב. העבירות בוצעו כחלק מתכנית עבריינית מתוכננת, בתחכום, ותוך הסתייעות בעוזרים שונים; בחלק מהפעמים, נהג הנאשם בזמן פסילה, מבלי שהוציא אי פעם רישיון נהיגה, וללא ביטוח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לכל העבירות אותן ביצע הנאשם נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו 48 חודשי מאסר בפועל (על הנאשם היה לרצות 51 חודשי מאסר בפועל, נוכח הפעלת מאסר מותנה שעמד לחובתו).

ערעור שהוגש נגד גזר הדין במסגרת עפ"ג (מחוזי מרכז) 52055-04-21 **אסלים נ' מדינת ישראל** (18.7.2021) - נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי גזר הדין **סביר ומוצדק**, גם ביחס למתחם העונש ההולם שנקבע בו.

21. במסגרת ת"פ (ראשל"צ) 15656-02-19 **מדינת ישראל נ' אבו עראם ואח'** (3.10.2019) הורשעו הנאשמים בשלוש גניבות רכבים בצוותא, תוך תחכום, וניסו לגנוב עוד 2 רכבים ללא הצלחה. ברכבו של הנאשם 1 (הרלוונטי לעניינו) נתפסו גם כלי פריצה, והוא אף הורשע בעבירה של זיוף סימני זיהוי (נאשם 2, בלבד, הורשע בין היתר בעבירה של נהיגה פוזת); בנוסף הורשעו הנאשמים בכניסה שלא כדין לישראל, קשירת קשר לביצוע פשע, ועבירות נוספות. בית המשפט קבע מתחם ענישה כולל לשני הנאשמים, אשר נע בין 36 חודשי מאסר לבין 72 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 1 - 48 חודשי מאסר בפועל (58 חודשים יחד עם הפעלת מאסרים מותנים שעמדו לחובתו), ועל הנאשם 2 - 42 חודשי מאסר בפועל (44 חודשים יחד עם הפעלת מאסר מותנה שעמד לחובתו). ערעורו של הנאשם 1 נגד גזר הדין בעניינו - נדחה (עפ"ג (מרכז) 60489-11-29 **אבו עראם נ' מדינת ישראל** (17.2.2020)).

22. במסגרת ת"פ (ראשל"צ) 48509-08-17 **מדינת ישראל נ' צלאח** (13.5.2019) הורשע הנאשם 7-עבירות של גניבת רכב בצוותא, קשירת קשר לביצוע פשע, 7 עבירות של פריצה לרכב, ו-4 עבירות של כניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הולם נע בין 12 חודשי מאסר ועד 25 חודשי מאסר לכל עבירה. על הנאשם הושטו 55 חודשי מאסר בפועל (והיה עליו לרצות 63 חודשים נוכח הפעלת מאסר מותנה שעמד לחובתו). ערעורו נגד גזר הדין במסגרת עפ"ג (מרכז) 48705-06-19 **מדינת ישראל נ' צלאח** (23.12.2019) נדחה, אך בית המשפט המחוזי קבע כי עונש המאסר מותנה ירוצה חלקו בחופף כך שעל הנאשם היה לרצות 58 חודשי מאסר בפועל.

23. בפרשת ת"פ (ת"א) 49763-06-12 **נתשה נ' מדינת ישראל** (12.2.2014) (מותב זה), הורשע הנאשם בשתי עבירות של גניבת רכב, החזקת כלי פריצה, ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר לכל אחת מן הגניבות, והשית על הנאשם 19 חודשי מאסר, בהתאם לנסיבותיו האישיות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה ביחס לגזר הדין (עפ"ג (ת"א) 42501-03-14 **מדינת ישראל נ' נתשה** (30.6.2014)), והשית על המשיב 24 חודשי מאסר בפועל; ביחס למתחם הענישה נקבע:

"למותר לציין, כי תקרת הענישה בגין עבירה של גניבת רכב בפני עצמה עומדת על 7 שנים. לא בכדי ראה המחוקק להציב עונש זה לצד העבירה הנ"ל, שהרי מדובר בעבירה נפוצה ביותר וכל דקה משעות היום והלילה נגנבים רכב במספר לא ידוע והציבור כולו משלם את המחיר בגין התנהלות שיטתית זו. המתחם בהינתן הנסיבות של ביצוע העבירה צריך לשיטתנו לעמוד במקרה זה על 12 עד 24 חודשים ולא 8 עד 18 חודשים, כפי שקבע בימ"ש קמא. מתחם העבירה לעולם אמור לשקף את מעשה העבירה בנסיבותיו והנסיבות, לשיטתנו, משקפות חומרה מיוחדת".

24. בענין ת"פ (ראשל"צ) 29636-01-22 **מדינת ישראל נ' חרמה** (20.9.2022) הורשע הנאשם בחמש עבירות של גניבת רכב בצוותא, יחד עם כניסה לישראל שלא כחוק, ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, בנוסף הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 36 חודשי מאסר ועד 72 חודשים, והשית עליו 3 שנות מאסר בהתאם לנסיבותיו האישיות.

25. במסגרת ת"פ (פ"ת) 42849-08-21 **מדינת ישראל נ' חולי** (17.5.2022) הורשע הנאשם בעבירות של גניבת רכב בצוותא, תוך קשירת קשר לביצוע העבירה, ובהחזקת כלי פריצה, כאשר הוא לא שהה בישראל כדין, ובעבירה נוספת של סיוע לאחר מעשה. בגין עבירות אלה נקבע מתחם עונשי הנע בין 14 חודשי מאסר ועד 25 חודשי מאסר. בכתב אישום נוסף הורשע הנאשם בשתי עבירות של גניבות רכב, יחד עם נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, ועבירה של פריצה לרכב וחבלה בו. כל העבירות בוצעו כשהנאשם שהה בישראל שלא כדין. מתחם ענישה באשר לעבירות אלה נקבע מתחם הנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל בהתאם לנסיבותיו האישיות.

26. לאור כל האמור לעיל, לאחר שלקחתי בחשבון את הערכים בהם פגע הנאשם, ואת מידת הפגיעה בהם, ולנוכח יתר הנסיבות ומדיניות הענישה הנוהגת - אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לכל העבירות אותן ביצע הנאשם - עומד על 24 חודשי מאסר בפועל ועד 40 ירחים כאלה.

העונש המתאים לנאשם

27. הנאשם, צעיר בן 23, נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו בכתבי האישום, והביע חרטה על מעשיו; בעשותו כך - חסך זמן שיפוטי רב, כמו גם מלאכה רבה לתביעה.

28. בנסיבות אלה, איפוא, השאלה היכן למקם את הנאשם על סקאלת הענישה הראויה היא קלה, ובהתאם אני משית על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, כדלקמן:

- א. 24 חודשי מאסר פועל, בניכוי ימי מעצרו, על פי רישומי שב"ס.
- ב. 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 36 חודשים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע, או קשירת קשר לביצוע פשע כאמור.
- ג. 4 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 36 חודשים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון, עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או נהיגה ללא רישיון נהיגה או ללא ביטוח, והפרת הוראה חוקית.
- ד. הנאשם ישלם פיצוי על סך 1,000 שקלים לכל מתלונן - חגי יעקב, זיו משען ומיכה תורג'מן (סך הכל 3,000 ₪). הפיצוי ישולם עד ליום 1.9.23.
- ה. קנס בסך 1,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו, ואף הקנס ישולם עד יום 1.9.2023.
- ו. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה בישראל למשך שנה מיום שחרורו ממאסר. רשמתי לפני כי לנאשם אין רישיון נהיגה בישראל.

כל המוצגים - לשיקול דעת קצין החקירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

[1] האישום השני נמחק במסגרת תיקון כתב האישום בהסדר הטיעון.

[2] ראו לדוגמא גם את עפ"ג (חי') 10294-07-22 **מצארוה נ' מדינת ישראל** (20.10.2022), ואת עפ"ג (י-ם)

20977-06-21 געבריי נ' מדינת ישראל (22.12.2021), ביחס להיותה של גניבת הרכב מכת מדינה.